

“Ik geniet ervan dat wat we schilderen altijd opknapt”

Leeftijd? Dat speelt geen enkele rol voor een ware vakvrouw als Esther van der Sande. Met haar 23 jaar heeft ze al mooie schilderklussen op haar naam staan: van monumentale panden tot muurschilderingen. Esther kan van het schildersvak geen genoeg krijgen: “Je hebt altijd voldoening van je werk”.

“Docent aardrijkskunde: dat moet ik worden”, denkt Esther van der Sande (23) na het behalen van haar havodiploma. Maar met één voet over de drempel tijdens de open dag van de lerarenopleiding weet ze genoeg: “Ik vond het te veel theorie. Ik ben op de open dag geweest en zo snel mogelijk weggegaan.”

Dilemma

Wat gaat ze dan doen na het afronden van de havo? Het liefst wil Esther meteen aan het werk. Ze is handig en hangt liever onder de motorkap van een auto, dan dat ze een verslag tikt. “Ik solliciteerde op een baan als vrachtwagenchauffeur, maar het bedrijf wilde dat ik eerst mijn school af zou maken”, zegt Esther.

Dan komt Esthers tante met het winnende idee. Ze ziet Esther tekenen en tipt haar een opleiding tot restauratieschilder. Zo komt Esther op de opleiding tot Specialist Restauratie en Decoratie bij het Nimeto in Utrecht terecht.

De bouw

In de eerste twee jaar haalt ze haar diploma tot vakschilder. Haar stages loopt ze bij Weda Schilders in Castricum, waar Esther ook vandaan komt. Ze maakt daar kennis met de bouw.

Eindelijk kan Esther met haar handen aan de slag en de gezelligheid van de bouw spreekt haar erg aan. “De sfeer is losjes. Iedereen kent elkaar, want je komt elkaar vaak tegen tijdens klussen.” Het directe karakter van haar beroepsgroep past goed bij Esther. “Als er iets tegenzit, of je vindt iets niet leuk, dan zeg je dat gewoon en is het meteen klaar. Je krijgt achteraf niet allerlei gezeur.”

Esther hakt de knoop door en besluit dat ze schilder wil worden. Ze treedt na haar opleiding bij Weda Schilders in dienst. Daar werkt ze nog steeds.

Voldoening

Esther haalt veel voldoening uit haar werk. “Ik geniet ervan dat wat we schilderen altijd opknapt”, zegt ze. Klanten zijn altijd blij met het afgeleverde werk en tijdens de klus is het ook niet ongezellig. “Vooral de vrouwen vinden het leuk als ik kom kleppen in de pauze.”

Hoewel Esther de gezelligheid waardeert, werkt ze liever alleen dan samen met een collega aan een klus. Als ze alleen werkt, kan ze haar werk indelen zoals het haar het beste lijkt. “Als ik weet dat het gaat regenen, plan ik in dat ik de onderkant van de dakgoten en de luifeltjes laat zitten.” Esther werkt het liefst zo precies mogelijk. “Ik lever graag iets af waar ik zelf tevreden over ben.”

Muurschildering

Bij Weda Schilders schildert Esther van alles: van een familienaam op een deur tot de ramen, kozijnen en deuren van een school. Haar favoriete project? De muurschildering in gezondheidscentrum Oerfit in Castricum. Esther maakte voor Oerfit twee muurschilderingen: één van een boksende vrouwen en één van Mohammed Ali. “De muurschilderingen waren 4 meter breed en 2,5 meter hoog, allebei volledig in zwart-wit.”

Hoe pak je zo’n gigantisch project aan? Esther maakte eerst kleine schetsjes, op basis van een voorbeeldfoto. “De foto van de schetsjes projecteerde ik met een beamer

op de muur. De verlichting van de zaal deed ik uit. Eerst tekende ik met potlood de contouren van de projectie over en daarna schilderde ik de muurschildering met behulp van foto’s in”, zegt Esther.

Uitdaging

De muurschildering was niet alleen groot, ook in haar zwart-witte verfgebruik zat een uitdaging. “Ik moest veel mengen en van een afstand kijken hoe het geheel eruit zag, want van dichtbij lijkt zo’n grote schildering nergens op”, vertelt Esther.

In vier dagen rondt ze de klus af. “Ik teken en schilder in mijn vrije tijd ook, dat hielp. Bovendien: hoe groter het is, hoe makkelijker het wordt. Deze muurschildering zat hoog op de muur. Je hoeft dan niet alle details uit te werken. Ik werkte met grote, platte kwasten. Sommige stukken heb ik zelfs met een blokwitter gedaan”, vertelt ze.

Op het resultaat van haar harde werk is ze erg trots. “Mensen vragen me nog steeds of ik dat heb geschilderd. Het is echt een stukje vakwerk.”

Monumentale panden

Ondanks Esthers keuze om schilder te worden, heeft ze nog steeds interesse in archeologie. Ze werkt graag aan monumentale panden, het enthousiasme klinkt door in haar stem als ze erover vertelt. “Ik vind het heel leuk om alle elementen en ornamenten terug te zien in een monumentaal pand. Het idee dat zulk werk zo lang meegaat, maar ook wie er in zo’n huis heeft gewoond. Dat maakt me erg nieuwsgierig.”

Esther werkt al tijdens haar eerste stage aan monumentale panden. In de winter mocht ze met collega’s een monumentale dokterswoning van oud psychiatrische inrichting Duin&Bosch in Castricum schilderen. “We hadden vaste steigers rondom het hele huis. De steigers waren afgedekt met zeilen. Het vroom ’s nachts zes graden en er lag zelfs sneeuw. Er hing onder de zeilen snoerverlichting en tegen de kou hadden we straalkachelletjes neergezet. Zo was het schilderen erg bijzonder.”

Buiten schilderen in de kou is voor Esther dus geen probleem. Ze blijft het liefst zo lang mogelijk buiten. “Je komt altijd mensen tegen op straat, om je heen leeft het een beetje.”, zegt ze.

Restauraties

Met haar 23 jaar heeft Esther een flinke carrière voor de boeg voordat ze met pensioen gaat. Ze werkt voorlopig het liefst als schilder. “Ik denk dat het werk later te zwaar wordt en dan ga ik kijken in de restauratiehoek. Ik zou dan bijvoorbeeld het interieur of muurschilderingen en beelden restaureren.”

De overstap naar een kantoorbaan? Daar moet ze niet aan denken. “Als je een verslag schrijft, ben je de hele dag bezig met zo’n verslag en heb je geen voldaan gevoel na afloop. Met dit werk zijn de mensen blij. Wat je hebt geschilderd, knapt ook echt op.”

Esther (23) woont bij haar ouders in Castricum. Ze speelt basgitaar en banjo, tekent graag familieleden na. Maar haar favoriete hobby moet haar Trabant 601 uit 1985 zijn. Daar is Esther bijna net zo enthousiast over als over haar schilderwerk. “Ik vind het vooral heel leuk dat de auto ouder is. Dat heb ik met monumentale panden ook: daar zit echt een verhaal achter.”